

7. ročník DIVADELNÍHO FESTIVALU LUDMILY ČÁPKOVÉ

KROMĚŘÍŽ 22. – 25. května 2014

DIVADELNÍ *kroměřický* PLK

2

Pozor, pozor, všemu personálu! Rota 7. Divadelního festivalu Ludmily Čápkové úspěšně zdolala druhý den. Počítá se vydatnou snídaní, přes vyčerpávající, jak pro představitele, tak pro diváky Slaměnou židli, skrz příjemný oběd s přáteli následovaný šokujícím představením Hráz věčnosti, až k očekávané večeři a veselé komedii Na tohle teď není ta pravá chvíle, rota ukončila den výstupem na zámeckou věž a výhledem na nádhernou Kroměříž. Celým dnem nás všechny provázela výborná nálada, i když jsme byli občas zaskočení přednesem některých souborů, slunečné a velmi teplé počasí a hlavně všude ta ZELENÁ! A vzhledem k tomu, že festival je v plné polní, neváhejte a prožijte s námi každou minutku svého času.

Vojenská zpravodajská služba DFLC se omlouvá za chybu v článku Ocenění RAUČ paní Jiřiny Krejčířkové, která dostala ocenění za režii satirické komedie M. Janíčkové - Parohaté pověsti - kterak města a obce k parohům ve znaku přišly, aneb Libušin soud.

Zpověď spasitele DFLC:

Proč jste se rozhodli udělat DFLC ve vojenském stylu?

Jak už jsem uvedl na začátku festivalu, hlavně proto, že máme polní podmínky. Přišli jsme o prostory dole na klubu Starý pivovar, tak jsme si vyrobili vlastní prostory pomocí vojenského stanu. Tím došlo k tomu, že jsme to celé pojednali jako takový vojenský styl.

Budete uvažovat o stylovém zařazení každého ročníku DFLC?

Budeme. Určitě po letošním perfektním stylovém ročníku budeme.

Jak zatím hodnotíš průběh DFLC?

Kromě nějakých menších organizačních problémů, které jsou téměř všudypřítomné a o kterých účastníci festivalu ani neví, což je správně, tak 7. ročník festivalu Ludmily Čápkové probíhá perfektně.

Nemají polní podmínky negativní nebo naopak pozitivní dopad na festivalovou účast?

Právě si myslím, že účast je naprosto výborná. Možná to dělají právě ty polní podmínky.

Jak se cítíš v roli generálního ředitele a spasitele, velitele?

Zodpovědně.

Co bys vzkázal účastníkům DFLC?

Aby se jim zaryl hluboko pod kůži a do jejich srdcí.

BLESKOVÝ ŠOK

Stejně zodpovědný jako náš generální ředitel, spasitel a velitel se nejspíš cítí i Petr Kracík, který přijel na divadelní festival Ludmily Čápkové AUTEM!

Či maso bude zítra k obědu?

Rozhovor s náhodným divákem

Jak hodnotíte výběr představení letošního DFLC, která inscenace se Vám nejvíce líbila a na kterou se nejvíce těšíte?

Letos to má, tedy hlavně dnes dopoledne, takový grády. Z toho odpoledního jsem taková...ani nemám pořádně uspořádané pocity. Bohumila Hrabala znám a tady na tom malém prostoru je to takové rozčarování, působí to tady tak stísněně. Nejvíce ze všech inscenací se mi zatím líbila ta dnešní dopolední a těším se na všechna představení.

Účastníte se všech letošních představení?

Ano, letos se účastním všech představení, bohužel jsem se neúčastnila každého festivalu, ale letos jsem tu každý den.

Co říkáte na styl celkového festivalu? Myslím konkrétně vojenský styl.

To je zajímavé, moc se mi to líbí. Má to takový šmrnc.

A jaký styl by měl mít DFLC příští rok?

Tentokrát by to mohlo být něco romantického.

A co byste nám na závěr řekla?

Popřála bych všem organizátorům, účinkujícím i hostům, hlavně ať se jim daří, jsou spokojení a ať to takhle pokračuje i nadále.

SLAMĚNÁ ŽIDLE

poctivá inscenace bez duše autorky

Sue Glover je skotská autorka, která debutovala hrou *Chlapec z bubliny* (1980). Již tímto dramatickým textem ukázala, čím se bude ve své budoucí tvorbě zabývat. Pracuje s dramatickými postavami, které společně komunikují narušeným či vykloubeným způsobem. Její texty jsou stavěny na lineárním příběhu, ovšem paralelně s tímto příběhem probíhají mnohonásobné diskurzy, a ty se nikdy nespojí do jediné příběhové linie. Fragmentovaná struktura hry je umocňována vyprávěním, nikoliv konáním.

Kroměřížský soubor vytvořil poctivou inscenaci (ve všech divadelních složkách). Proniknout do hlubších vrstev textu se však nepodařilo. Režisér pracuje jen s tématem

svobody. Nepracuje se s metaforami (například: tři typy žen – panna, nevěstka, přírodní venkovanka), ani se symboly (slaměná židle v názvu hry upozorňuje na důležitý diskurz: židle jako trůn, židle jako vykořenění tradice na ostrově; názvy ptáků odpovídají typům jednotlivých žen).

Akcentace jednoho tématu vede k diskuzím o vhodnosti jemné látkové scény či použití písni. Vložené songy podtrhují baladičnost příběhu a vztah Isabely s pastorem Anease, odkazují k jednomu příběhu. Žalmy v původním textu: Bůh jest naše útočiště i síla, ve velikém soužení moc vždy hotová – odkazují vždy k onomu obecnému a bezpečnému.

Shrnutí: Kroměřížská inscenace neurazí ani nepřekvapí. Kvalitní herecké výkony nesou příběh, který byl režisérem zvolen. Představení však postrádá duši skotské autorky. Slovy Divadelních novin: tři hvězdičky aneb je dobré vidět.

Za poctivou recenzi od Romana Švehlíka děkuje vojenská zpravodajská služba.

Dámy nejsou opilé, dámy jsou lehce ovíněny.

Vypadá to jako stáj.

Já jsem tu nejvýše urozená.

Všichni jsou tu blázni, proč by tu jinak zůstávali?

Ti lidé tady jsou ...zaostali.

To já bych se nenaučila ani za 100 000 000 let.

Nám cizáci taky páchnou.

Dobře se nemám, ale mrtvá ještě nejsem.

I když ono víc záleží na chlapovi než na matraci.

Ondro, ty jsi herec, který by měl hrát statného plemenného býka a ne starého muže.

On je handicapovaný už jen tím, že je pastor.

Já mám navíc Klárku rád.

Holky vypadaly, jako těsně po ovulaci.

Teda Jani, kolik ty máš v obličejí ksichtů.

Rozhovor na Slaměné židli s pastorem Anease

Jak na tebe působí letošní DFLC?

Spartánsky, je to hodně dobré. Čekám, kdy mě někdo začne konečně šikanovat.

Jsi na šikanu zvyklý?

Nejsem na ni zvyklý, ale mám ji rád.

Co vám právě při dnešním představení povedlo, co naopak spíše ne?

Povedlo se to dohrát do konce. Nepovedlo se to dohrát tak, jak bychom to dohrát měli.

Jaká je spolupráce s DS Kroměříž?

Tak samozřejmě dobrá, je to inspirující. Člověk tak nějak zjistí, že se má ještě hodně co učit a že musí makat.

Mimo záznam Ondřej Buchta alias pastor Aneas uvedl, že jsou inspirativní i naši technici a nápověda.

Jaká je spolupráce s režisérem Vládou Mátlem?

Spolupráce je výborná, Vláda je hodnej a inspirativní (všimněte si, že stejně jako spolupráce s DS Kroměříž, že by v Divadle Stodola Jiřkovice chyběla inspirace?) a milej.

Proč jste si zvolili právě tuhle hru, čím vás oslovila?

Mě ničím. Mě oslovila Jana Štěpánová.

Kdo vymyslel scénu? Je to kolektivní práce nebo spíše práce jednotlivce?

Vymyslela ji právě Jana Štěpánová a my ostatní jsme to kolektivně schválili.

na, Vladimíra i Hantý, který skončil ve svém milovaném lisu. Scéna byla zavalena všemi možnými krabicemi, knihami a kartóny, které měly navozovat prostředí sběrný. Soubor má podle všeho velmi rád pivo, a proto se stalo nedílnou součástí představení. Představitel Hantý byl přesvědčivý, akorát u některých dalších postav jsem si nebyla jistá, jestli se svou rolí splynuly a dokázaly ji tak divákům přesvědčivě podat. Nicméně toto představení bylo jiné a svým způsobem zajímavé, možná rozporuplné, jak už se dalo od Bílého divadla očekávat.

HRÁZ VĚČNOSTI

Bílé divadlo Ostrava nám převedlo představení, vycházející ze sbírky Klubů poezie, jehož autorem je Bohumil Hrabal. Bílé divadlo si udělalo vlastní dramatizaci této sbírky. Premiéra se uskutečnila v roce 1983, takže toto zpracování je v jejich repertoáru už třicet jedna let. Název hry je odvozen od ulice Na hrázi, kde Hrabal dlouhá léta žil. Příběh se odehrává ve sběrně starého papíru, což je místo, kam Hanťa chodí pětadvacet let lisovat starý papír. Je zde s ním i jeho přítel Vladimír, se kterým se prodírají starými knihami, které leží v útrobách sběrný. Necháňaví se unášet ve svých představách a snech, které jsou rozbíjeny hořkostí piva. Můžeme se setkat i s dalšími postavami jako je Hantův přítel Egon Bondy nebo cikánka, která si střihla pěknou cikánskou píseň. Ke konci se Hanťa dozvídá, že má lisovat jen papír, z čehož byl zarmoucený, protože právě ty knihy byly jeho život a způsob, jak se oprostit od skutečnosti. Celé představení skončilo smrtí Ego-

Setkání s Hantou na Hrázi věčnosti

Kdy jste měli premiéru uvedené hry?

28.3.1983. Je to první hra Bílého divadla Ostrava. 28. 3. 1914 se narodil Bohumil Hrabal, z toho důvodu tohle datum. Pozvali jsme ho na premiéru, ale kvůli nemoci se jí bohužel nezúčastnil. Máme ovšem od něj dopisy, kde je všechno napsané. Je to naše první hra, kterou stále udržujeme na repertoáru, navíc teď, když má Bohumil Hrabal letos sto let.

Co je v dopisech od Bohumila Hrabala napsané?

Povoluje nám autentické ztvárnění dle naší poetiky.

Proč jste si vybrali právě tohle téma?

Ona je to totiž dramatizace knihy. Je to představení knihy, kterou jsme si sami zdramatizovali. Měli jsme tři schopné představitelé, tak proto volba téhle dramatizace.

Máte nějakou režii?

Ne, všechno si děláme sami. Dramatizace i režie je společná práce Vladimíra, Hantí i Egona Bondyho.

Nemáte občas problém se scénou, s její náročností?

Ne, vůbec ne. Ono je to právě takhle krásné. Původně jsme měli hrát dokonce venku. Zprvu jsme to hráli i ve starých sběrných papířích.

Jaké to je hrát přímo mezi diváky?

Vždycky hrajeme takhle mezi diváky, jako v aréně a je to ohromné. Cítíte ten nejtěsnější kontakt. My, jako Bílé divadlo Ostrava, neděláme jevištní věci, hrajeme i na ulicích, kde jsou náhodní kolemjdoucí a zastaví se a říkají si, co to tady je. A ono to má sílu, sílu výpovědi. Je to o těch starých lidech, kteří nakonec všichni končí mrtví.

S jakým se stýkáte ohlasem?

S ohlasem jsme vždy spokojeni. My prostě hrajeme to, co je a každý divák si to musí zdůvodnit sám, jestli mu to něco dalo nebo ne.

Kolik vypijete piva během představení?

Tak je pravda, že my jsme pivaři, ale moc se toho nevypijí.

Jenom blbec chce vykládat, o čem píšu a pro blbce já nepíšu. Tak o čem mluvit...

Kolektivní režie! My do toho nemluvíme, my se hádáme. A to vede až k vraždě.

Já se nemusel dívat na představení, protože v očích Jany Štěpánové se zračilo vše.

Divadlo, co smrdělo pivem, cigaretou, po cikáncích...

Ta sebevražda byla fantastické moment.

Hrabal miloval pivo, jako miloval když zvracel rybičky.

Havran, to je můj pták.

Ten, kdo žije ve střední Evropě nesmí nikdy vystřízlivět.

NA TOHLE TEĎ NENÍ TA PRAVÁ CHVÍLE aneb groteska v saku Hugo Boss

Obrovské oživení přivezl zkušený soubor Dostavník z Přerova. Divadelní soubor, který se věnuje převážně muzikálové tvorbě, přivezl nečekanou činoherní inscenaci francouzského autora J.C. Islertha – Na tohle teď není ta pravá chvíle. Dvěřová konverzační komedie bez dveří staví nejen na humorném textu, ale především na herecké rozehrávce situací, které inscenátoři z textu vytěžili. Je vidět, že zkušenost inscenátorů pozdvihuje komediálnost textu až groteskními gagy, podbarvenými vhodnou hudbou, která ke grotesce patří. Scénografické řešení dveřové komedie bez dveří, které jsou nahrazeny stojany s nápisy prostorů v pařížském bytě, podporují vyznění inscenace, stejně jako kostýmy, které byly precizovány do nejmenších detailů.

Drobným nedostatkem je určitá herecká nevyváženost mezi zkušenými bary a tahouny inscenace a mladými nezkušenými kolegy. Také rozdělení inscenace na dvě dějství způsobila pomalejší rozjezd druhé části, bylo by možné ji hrát bez přestávky, pouze s předělem zobrazujícím časový posun a zdůrazňující gradaci situace. Tyto drobné nedostatky však jsou jen chloupkem na sametovém saku Huga Bosse.

Celkově patří inscenace mezi špičkové zážitky tohoto ročníku divadelního festivalu, což prozradilo šest děkovaček a obrovské nadšení aplaudujícího sálu.

Chtěl Tě líbat a to přece mrtvý nedělá!

Je mrtvý? Poleju ho vodou, dám mu 5 Eur a ať se léčí kde chce....

Omdlí a mlč...

...no to je strašný, vždycky když tak pejsek letí vzduchem....

Vzpomínky... k čemu to je.... Člověk pořád něčeho lituje...,

Ukázat kolínko gynekoložce, to bych nedokázal...

Váš muž je omyl, defekt, žmolek v hořké čokoládě....

Zachtělo se mi Vás ochutnat, rozpustit na jazyku...

Když otevřu, průser... když neotevřu, taky průser...co mám dělat?

Úskoky Frederika a Blandine

Máte jednoduchou scénu, kdo ji realizoval a jak se s ní pracuje?

Frederik: Pracuje se s ní skvěle, nápad to byl náš paní režisérky Vlasty Hartlové, asi teda.

Jaká byla spolupráce s režii Vlastou Hartlovou?

Blandine: Výborná, s Vlastou Hartlovou spolupracujeme již od roku 1993.

U vás je výjimka komedie bez hudby, kdo text vybíral a proč?

Frederik: To ať řekne Renča.

Blandine: My jsme začali zkoušet

v září text Bohumila Hrabala - Taneční hodiny. Ale protože nám odpadli herci, tak jsme to v říjnu nebo v listopadu stopli. Musel se okamžitě najít jiný text pro málo lidí. Našli jsme, v lednu jsme začali zkoušet a 3.3. jsme měli premiéru.

Vaše skoky na Boba jsou velmi nebezpečné. Nemáte obavy, že jednou skočíte mimo?

Frederik: Jo, jsou pro mě nebezpečné. On tam vždycky nechá koleno, to hovořím.

To samé se dá říci i o skocích mezi

ženami, manželka /milénka. Řekla bych, že to je mnohem nebezpečnější.

Frederik: Jo tyhle skoky, to je smrtící. Skok na Boba je proti tomu lahůdky.

Kolikrát je v originálním textu „Na tohle teď není ta pravá chvíle“?

Blandine: V originále nevím, protože originál byl tak o osmdesát stran delší, ale nepočítali jsme to.

Frederik: Tak já to tam mám tak šestkrát, Bob jednou, Renča dvakrát. Takže já typuju devětkrát.

Generálmajor Strčprstskrzkrk
byl ochoten věnovat svůj
drahocenný čas a zodpovědět
vaše otázky.
**NEVÁHEJTE A POLOŽTE
SVÉ OTÁZKY DO KRABICE
U VSTUPU!**

Vojáci! Samopal se skládá ze čtyř částí.
Jsou to tyto tři: Hlaveň a pažba...

„Mami, stal se ze mě ostržilý voják,“
chlubí se do telefonu bezruký, beznohý
bojovník.

„Novák, čím jste v civilu?“ „V civilu,
pane rotmistře, jsem pan Novák.“

**Co má voják pod postelí?
Uklidit**

Rada základákům: „Na vojenskou
operaci skalpel nepotřebujete.“

**Rozčiluje se velitel roty na velitele
čety: „Poručíku, proč ze mě pořád
děláte vola? Není to zbytečná práce?“**

Uvaděčka upozorňuje v divadle
známého: „Dneska dáváme hru Slaměná
židle. Radím vám, abyste po druhém
jednání odešel.“

„Proč právě po druhém jednání?“
„Protože po prvním je u šatny ohromný
nával!“

**Pan Charvát se vypraví s manželkou
do divadla, před nimi si kupují lístky
jiní manželé: „Tristan a Izolda.**

Prosím dva lístky.“

**Za chvíli je u pokladny pan Char-
vát: „Jakub s manželkou. Taky
bychom si vzali dva!“**

**Generálmajor
Strčprstskrzkrk
radí:**

Jak se tvářit před kremací?

Tváříme se radostně!!!

Jak se stát slavným?

Doporučuji zúčastnit se Armádní soutě-
že umělecké tvořivosti.

Který šampón je pro Vás nejlepší?

Popř. jaký by měl voják používat?

Pouze ten, který obsahuje hořlavé lát-
ky. Na výrobu „Molotovových koktejlů“
neznám nic lepšího.

Jaký je smysl života, vesmíru a vůbec?

Evidentní držitel modré knížky pan Adams
by jistě řekl že 42. To je ovšem zásadní
omyl. Je to číslo 30. Přesně tolik nábojů se
vejde do zásobníku samopalu vzor 58.

**Jak se zbavit nepohledného člověka
v kruhu?**

V plynové masce není nevzhledných
vojáků. Radím velet PLYN!!!

SOMRADLO

**Odpovědi na KVÍZ
z minulého čísla:**

1. Ing. Petr Pavel, M.A.
2. Status brance, respektive
odvedence
3. Zajišťují konstrukci pro-
vizorních staveb, mají v popisu
práce i demolice, pokládání min
a výbušnin, nebo naopak jejich
odstraňování
4. – krátkodobé volno, opuš-
tění posádky
– přilba
– asistent vojenského lékaře
– vybetonovaná plocha urče-
ná k nástupu pluku a cvičením

KVÍZ:

1. Co znamená zkratka PTP?
2. Co je lehké opevnění vzor 36?
3. Kdy vznikla stálá armáda
jako součást rakouské armády?
4. Jak dělíme granáty podle své
funkce?

*Na vtipné odpovědi čekáme
v baru, ty správné a nejvtipnější
se dozvíte v dalším čísle!*

**Hawkeye: Pozor na jazyk, Franku,
nebo ti vypláchnu pusku mýdlem!**

DENNÍ ROZKAZ SOBOTA 24. 5. 2014

09:00-10:00 snídaně
10:30-12:00 Zakázané uvolnění
12:00-13:00 oběd
13:00-14:00 kruh
Zakázané uvolnění

17:00-18:00 večeře
18:00-19:30 Podivné odpoledne
dr. Zvonka Burkeho

20:00-21:00 kruh
Podivné odpoledne
dr. Zvonka Burkeho
21:30-08:00 večer plné brannosti,
zábava až do rána

Za finančního přispění:

**MĚSTO
KROMĚŘÍŽ**

Zlínský kraj

**MINISTERSTVO
KULTURY**

SPONZOŘI:

MAGNETON

TOSHULIN

Biopas
člen skupiny Sazbořmácher

Ligurský
WWW.SKVARENASADLO.CZ

optika fénix
specializovaná prodejce a diagnostika

**DOMOV
KROMĚŘÍŽ**

KAZDÝ DEN S ÚSMEVEM
ENAP

PNEU SERVIS

JIRÍ KAŠEK
ZAHRADEKNÝ SERVIS

**ZAPLETAL
ZALUZIE**

JELŠÍK

DIVADELNÍ PLK Art direktor: Saša Michajlovič. Foto: Radek Svoboda. O texty se postaraly: Klára Havráňková, Katka Hudečková, Jana Hostičková.
Tisk: DTPTISK Kroměříž. Produkce: DS Kroměříž www.divadlokrm.cz nebo www.facebook.com/Divadelni.spolek.Kromeriz